

17. Українська мова: Підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів / О.П.Глазова –Х.:Ранок , 2017. – 240 с.
18. Українська мова: Підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів/ М.І.Пентилюк, І.В.Гайдаєнко, А.І.Ляпкевич, С.А.Омельчук. За заг. ред. М.І.Пентилюк – К.: Освіта, 2009. – 340 с.
19. Українська мова: Підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів / С.Я.Єрмоленко, В.Т.Сичова, М.Г.Жук – К.: Грамота, 2009. – 304 с.
20. Рідна мова: Підручник для 8 класів гімназій, ліцеїв та шк. з поглиб. вивч. укр. мови / За ред. д-ра філол. наук, проф. М.Я.Плющ. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.:Освіта, 2004. – 240 с.
21. Голуб Н. Б. Особливості текстотворчої діяльності учнів 5-7 класів в умовах компетентнісного навчання української мови / Н. Б. Голуб // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 16 : Творча особистість учителя : проблеми теорії і практики. – 2013. – Вип. 20. – С. 72–76.
22. Сікорська З. С. Наукові вимоги до шкільних підручників з мови (розділ „Словотвір. Орфографія”) / З. С. Сікорська// Проблеми шкільного і вузівського підручника. Зб. наук. праць. Випуск 1./Укл.: В.В.Оліфіренко; наук. редакція В. С. Білецького і В. В.Оліфіренка. –Донецьк: Український культурологічний центр, 2001. – 115 с.

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНЕ ПРОЕКТУВАННЯ ЯК ПРЕДМЕТНО-ПРАКТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Гліна О.В., канд. пед. н., доцент

Житомирський державний університет імені Івана Франка, місто Житомир,
Україна

Термін “проектування” походить від лат. “projectus” (кинутий вперед). На думку Ю. П. Сурміна і Н. В. Туленкова – це процес створення прототипу, прообразу припущеного, можливого об’єкту, стану; специфічна діяльність, результатом якої є науково-теоретично і практично обґрунтоване визначення варіантів прогнозованого і планового розвитку нових процесів і явищ [1]. С. Б. Кримський вважає, що «проектування набуває інтегрального статусу і починає конкурувати з традиційними засобами пізнання та дії, посуваючи навіть теорію як головну форму організації наукового знання» [2].

Соціальне проектування є одночасно науково-теоретичною і предметно-практичною діяльністю. Як науково-теоретична діяльність соціальне проектування пов’язане з соціологією, соціальною роботою, соціальною філософією, політологією, конфліктологією, регіонотворенням, економікою. Як предметно-практична діяльність соціальне проектування виражається у створенні конкретних соціальних проектів, в плануванні і керівництві розвитком територіально-промислових, економіко-господарчих, соціально-культурних і інших комплексів.

Соціально-педагогічне проектування є одним з напрямів соціального проектування. За В. Юсуповим, соціально-педагогічне проектування в освіті це спеціально організована система діяльності поліпрофесійних колективів щодо здійснення комплексних досліджень та проектних розробок, які забезпечують розвиток і саморозвиток освіти як форми суспільної практики, що дозволяє задовольнити потреби в освіті людини, суспільства, в якому вона живе, і потреби самих освітніх систем [3].

Виходячи з цього, сутність соціально-педагогічного проектування, як практично-предметної діяльності має полягати у створенні конкретних проектів інноваційних педагогічних систем. Але інновації не завжди продуктивно вирішують проблеми, що постають в процесі педагогічної взаємодії.

Метою соціально-педагогічного проектування є впорядкування соціокультурного середовища, виявлення і зміна зовнішніх факторів, що зумовлюють соціалізацію людини. Для цього необхідним є виявлення педагогічного потенціалу соціального середовища. Зпрогнозовані, змодельовані, зконструйовані якості і властивості соціальних об'єктів дають можливість керувати соціальними процесами і виражають характер тенденцій соціального розвитку. Актуальність соціально-педагогічного проектування в Україні зумовлена новими соціально-політичними та економічними умовами, переорієнтацією суспільства на демократичний курс розвитку, необхідністю вироблення принципово нової парадигми освіти.

Соціально-педагогічне проектування починається з аналізу ситуації, формулювання проблеми та діагностики чинників, що впливають на розвиток, виховання, формування особистості. Усунення виявлених проблем потребує визначення ієрархії цілей, висунення гіпотез, моделювання варіантів рішення, прогнозування результату, формування стратегії діяльності.

Стратегічні задачі реалізуються через тактичні рішення, а саме конкретизацію завдань, визначення умов та засобів організації процесу проектування, планування етапів реалізації стратегії.

Створений проект потребує експериментального обґрунтування, оцінки, корекції та оформлення. Результатом соціально-педагогічного проектування є перетворення соціально-педагогічного середовища, його оптимізація з метою соціального становлення особистості. Результат соціально-педагогічного проектування стає основою для організації більш ефективного функціонування освітніх систем.

У цілому, загальний алгоритм проектування педагогічних інновацій має такий вигляд:

1. Аналіз вихідної проблемної ситуації, пов'язаної з практикою соціальної роботи, суспільними тенденціями, які впливають на неї.

2. Концептуалізація ідеї (формування уявлень про майбутній стан педагогічного об'єкта (процесу, явища), визначення цілей та змісту педагогічної інновації, призначеної допомогти майбутнім фахівцям вирішувати проблемну ситуацію).

3. Визначення засобів реалізації інноваційної ідеї, плану її реалізації.
 4. Реалізація педагогічної інновації в процесі підготовки майбутніх фахівців із соціальної роботи.
 5. Аналіз результатів впровадження педагогічної інновації для практики соціальної роботи, корекція можливих недоліків [4, с. 86].
- Отже, в рамках соціально-педагогічного проектування створюються проекти розвитку освіти в державі в цілому і в окремих регіонах; реалізуються проекти створення освітніх установ, формуються освітні стандарти і зміст освіти всіх рівнів.

Література

1. Сурмин Ю. П., Туленков Н. В. Теория социальных технологий: Учеб. пособие. / Ю. П. Сурмин, Н. В. Туленков – К.: МАУП, 2004. – 608 с.
2. Кримський С. Б. Проект і проектування в сучасній цивілізації // Метод проектів: традиції, перспективи, життєві результати: Практико-зорієнтований збірник / С. Б. Кримський – К.: Департамент, 2003. – С 6-15.
3. Юсупов В. З. Основы социально-педагогического проектирования в региональных системах образования: Учеб. пособ. / В. З. Юсупов. – Киров: ВГПУ, 1999.
4. Тюптя Л. Т. Проектування в соціальній роботі / Л. Т. Тюптя, Д. О. Пузіков // Наукові записки НаУКМА. – 2005. – Т. 47. – С. 84-88.

РОЗВИТОК ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЛІТЕРАТУРНОГО ЧИТАННЯ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛІЗАЦІЇ

Докт. пед. наук, професор Турчин Т.М., Ілляшенко Наталія Миколаївна,
магістрантка.

Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя, Ніжин, Україна

У наш час від творчого потенціалу країни залежать близькі та віддалені перспективи її економічного та культурного розвитку. Максимальна реалізація творчого потенціалу суспільства в галузі політики, економіки, матеріального виробництва, управління, науки, техніки, літератури, мистецтва, освіти та інших сфер життя є запорукою виходу України з того кризового стану, в якому вона нині опинилася. У цивілізованих країнах творча діяльність людей є предметом особливої уваги з боку держави, і розвиток її всіляко стимулюється [1].

Творчість – це продуктивна людська діяльність, здатна продовжувати якісно нові матеріальні та духовні цінності суспільного значення. Розвиток творчого потенціалу діяльності є важливою умовою культурного процесу суспільства й виховання людини. Тому на всіх щаблях школи (початкової, середньої, вищої) слід звертати особливу увагу на формування в учнів різноманітних, глибоких і міцних систем знань, на максимальну стимуляцію